

Klasa III t – przedmiot ROBOTY MALARSKIE I TAPECIARSKIE 04.05.2020

Proszę przepisać do zeszytu poniższą notatkę oraz wykonać zadaną pracę domową.

Temat I: Tapetowanie w narożnikach wklęsłych.

1. Tapetowanie w narożniku wklęsłym nie odbiegającym od pionu.
2. Tapetowanie w narożniku wklęsłym odbiegającym niewiele od pionu.
3. Tapetowanie w narożniku wklęsłym odbiegającym znacznie od pionu.

Temat II: Tapetowanie w narożnikach wypukłych.

1. Tapetowanie w narożniku wypukłym nie odbiegającym od pionu.
2. Tapetowanie w narożniku wypukłym odchylonym od pionu.

PRACA DOMOWA

Zapoznaj się z fragmentami podręcznika załączonymi do tej lekcji

Przeczytaj z zastanowieniem!

- Odpowiedz w zeszycie przedmiotowym na następujące pytania:
 1. W jaki sposób dopasowuje się sąsiadujące bryty tapety w narożniku wklęsłym zachowującym pionowe położenie?
 2. Jak można zlikwidować pogrubienie powierzchni tapety w miejscu wykonania zakładu?
 3. W jaki sposób wykorzystuje się specjalne narożniki do tapet?
- Wykonaj 1 test egzaminacyjny dla kwalifikacji B.06 – Wykonywanie robót malarsko-tapeciarskich https://kwalifikacjewzawodzie.pl/kwalifikacje/kwalifikacja-b6/b6_czerwiec_2015/
Zobacz jaki wynik uzyskałeś i sam sprawdź swoje odpowiedzi.

Uwaga! **Dzisiejszej pracy domowej proszę mi nie przysyłać!** Będzie sprawdzana później.

To wszystko na dziś. Ciąg dalszy – **w poniedziałek, 11.05.2020**. W razie potrzeby proszę komunikować się ze mną za pośrednictwem Messenger'a lub mailowo iwafijolek@gmail.com.

Pozdrawiam.
Iwona Fijolek
Dn. 04.05.2020

FRAGMENT PODRĘCZNIKA – poniżej – 6 stron

PRZECZYTAJ!!!

24.3 Tapetowanie w miejscach specjalnych

Z TEGO ROZDZIAŁU DOWIESZ SIĘ:

- w jakich miejscach układanie tapet sprawia największe trudności,
- jak zapewnić dopasowanie sąsiednich brytów tapet w narożnikach,
- w jaki sposób należy wykonać tapetowanie przy otworach okiennych i drzwiowych,
- co trzeba zrobić, aby powłoka tapeciarska dobrze wyglądała w miejscach lokalizacji elementów instalacji sanitarnych, grzewczych i elektrycznych.

Tapetowanie dużych prostokątnych płaszczyzn ścian przebiega zwykle szybko i bez większych problemów. Trudności pojawiają się w takich miejscach, jak: narożniki, wnęki, otoczenie otworów okiennych i drzwiowych, grzejników, przewodów rurowych biegnących wzdłuż ścian lub przechodzących przez nie, kominków i zamocowanych na ścianach elementów instalacji elektrycznych. **Tempo pracy wyraźnie wtedy spada, ponieważ więcej czasu należy poświęcić dokładnemu trasowaniu, docinaniu i dopasowywaniu wzorów.** Mimo trudności nadal trzeba przestrzegać podstawowych zasad dotyczących tapetowania:

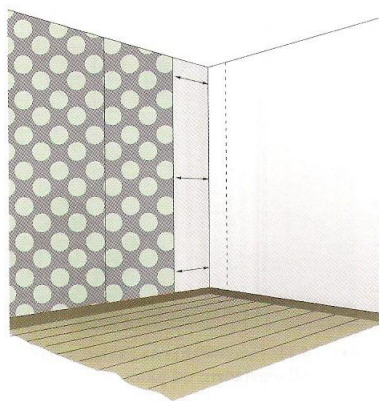
- tapetowaną powierzchnię należy postrzegać jako całość, więc miejsca połączeń krawędzi tapety muszą być niewidoczne;
- styki brytów nie mogą znajdować się w narożnikach (z wyjątkiem tapet, dla których producent dopuścił taki sposób wykonania, np. większości tapet z włókna szklanego w narożnikach wewnętrznych);
- na sąsiadujących brytach powinien być zachowany wzór na tapecie – jest to warunek najtrudniejszy do spełnienia, zwłaszcza w miejscach połączenia trzech tapetowanych powierzchni leżących na różnych płaszczyznach – np. styk ściany przy otworach okiennych i drzwiowych z pionowymi i poziomymi ościeżkami (wymaga to od tapeciarsza określenia położenia brytów jeszcze przed rozpoczęciem tapetowania).

24.3.1. Tapetowanie w narożnikach wklęsłych

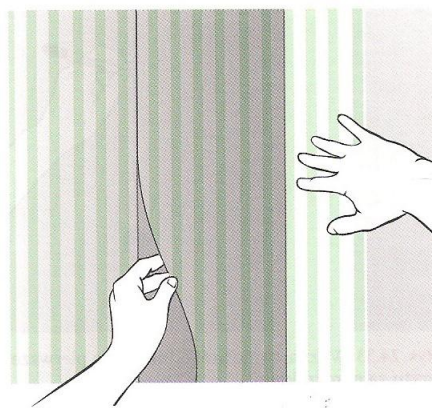
Jak już wspomniano, tapetę w narożniku wklęsłym należy wywinąć na sąsiadującą ścianę pasem o szerokości 1–3 cm. Ma to na celu ukrycie ewentualnego braku pionu w linii narożnika. W przypadku takiej usterki trudno byłoby dopasować krawędzie brytów na powierzchniach obu ścian, a przejście na sąsiednią ścianę większą szerokością brytu uwidoczniłoby odchylenie od pionu jego końcowej długiej krawędzi. Producenci tapet z włókna szklanego zalecają bądź wywijanie ich przez narożnik wewnętrzny pasem o szerokości zwiększonej do 10 cm bądź też doprowadzanie brytu do narożnika, pod warunkiem jednak, że jest on pionowy.

W przypadku wykorzystania pozostałych rodzajów tapet należy odmierzyć odległość krawędzi ostatniego pełnego brytu od narożnika. Ze względu na możliwość odchylenia linii narożnika od pionu pomiar taki powinno się przeprowadzić przynajmniej dwa razy: na

górze i na dole tapetowanego obszaru. Do większej wartości pomiaru należy dodać 1–3 cm i **odciąć wzdłuż nowego brytu** pas o określonej w ten sposób szerokości (rys. 24.31). Ucięty pas przykleja się na styk z ostatnim pełnym brytem na ścianie i przeprowadza się go poza narożnik. Pasek powinien mieć szerokość 1–3 cm – mierzy się ją w najwęższym miejscu (rys. 24.32). Wywinięty na sąsiednią ścianę pasek dociska się do niej za pomocą wałka. Doświadczeni fachowcy zalecają ponacinanie w kilku miejscach wywiniętego na drugą ścianę paska tapety na całej jego szerokości.

Rys. 24.31. Odmierzanie szerokości brytu w narożniku wewnętrznym

Rys. 24.32. Przyklejenie brytu przy narożniku z wywinięciem na sąsiednią ścianę

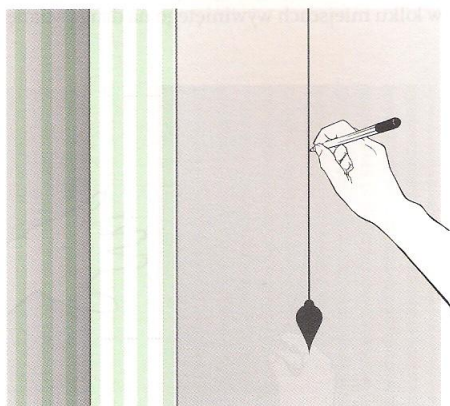
W trakcie układania pierwszego brytu na ścianie za narożnikiem należy pamiętać, że jego zewnętrzna krawędź musi być pionowa (stanowi ona odniesienie dla kolejnych brytów), szczelina między nią i wąskim paskiem wywiniętym wcześniej przez narożnik nie może być widoczna, a wzór na tapecie z raportem musi być dopasowany. Spełnienie tego ostatniego warunku jest często bardzo trudne, szczególnie gdy narożnik odchyła się od pionu, a wzór na tapecie nie jest regularny lub raport pojawia się nie tylko na długości brytu, lecz także na jego szerokości.

Na sąsiedniej ścianie również wyznacza się linię odniesienia pierwszego układanego na niej brytu (rys. 24.33). Odległość tej linii od narożnika zależy od przyjętego sposobu dopasowania tapety.

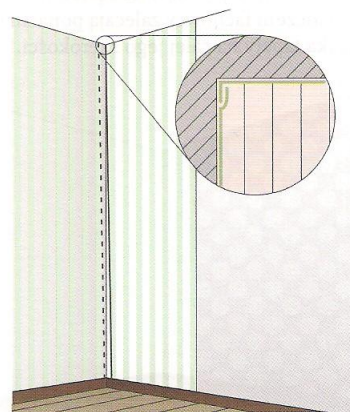
Jeżeli **narożnik znajduje się w pionie**, na co wskazuje stała szerokość wywiniętego przez niego paska sąsiedniego brytu, kolejny bryt powinien dać się dokleić na styk. Linię odniesienia rysuje się wtedy w takiej odległości od narożnika, która jest równa szerokości dopasowywanego brytu powiększonej o szerokość wywiniętego paska.

W przypadku występowania na tapecie nieregularnego wzoru lub raportu na szerokości tapety trzeba dopasować wzór nie tylko na długości brytu, lecz także na jego szerokości. Najlepiej w takim przypadku posłużyć się pasem pozostałym po odcięciu brytu przechodzącego przez narożnik i ułożyć go krawędzią ciętą do narożnika. Jeżeli jednak szerokość tego pasa jest niewystarczająca, należy odciąć podłużny pasek z nowego brytu o pełnej szerokości w taki sposób, aby możliwe było dopasowanie wzoru. Odległość linii odniesienia od narożnika powinna wtedy uwzględniać szerokość uciętego lub dociętego wzdłużnie nowego brytu.

Jeżeli **narożnik odbiega od pionu w niewielkim stopniu**, krawędź wywinętego poza narożnik paska tapety również będzie nieznacznie odbiegać od pionu (wskazuje na to niewielka zmiana szerokości paska na jego długości). W takim przypadku pierwszy bryt na nowej ścianie należy przykleić na zakład utworzony na wywinętym pasku (rys. 24.34).

Rys. 24.33. Wyznaczanie linii odniesienia pierwszego brytu za narożnikiem

Rys. 24.34. Tapetowanie na zakład w narożniku odbiegającym od pionu

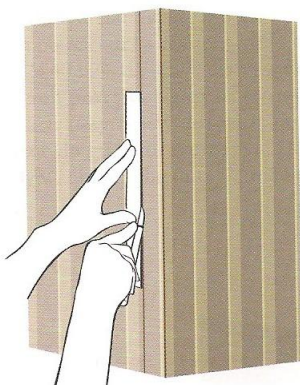
Nowy bryt, niezależnie od położenia narożnika, powinien być ułożony w pionie (zapewnia to narysowana wcześniej linia odniesienia) i zachodzić (po dopasowaniu raportu) na wywinęty pasek w jego najwęższym miejscu na szerokość przynajmniej 1 cm. Najlepiej doprowadzić go prawie do narożnika.

W przypadku tapet bez raportu lub z raportem na długości dopasowanie nie sprawia trudności, natomiast przy nieregularnych wzorach i raportach na szerokości dokładne dopasowanie jest praktycznie niemożliwe. Należy wtedy przynajmniej zadbać o ich dopasowanie na wysokości oczu użytkowników pomieszczenia.

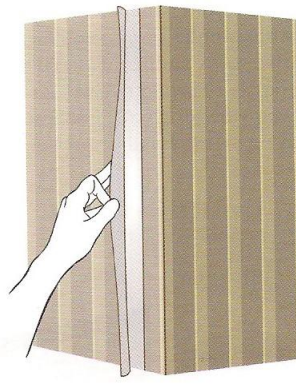
Utworzony podczas tapetowania zakład można pozostawić. Jeśli stosuje się tapety winylowe, należy na zakładzie użyć specjalnego kleju „winyl na winyl”, służącego zwykle do przyklejania winylowych borderów na powierzchni tapet z tego samego materiału.

Można również spróbować zlikwidować pogrubienie tapety w miejscu zakładu. W tym celu przykłada się do tapety metalowy liniał i przesuwając wzdłuż niego **ostrym nożykiem (prostokątnie do powierzchni)**, przecinając obie warstwy tapety aż do podłoża (rys. 24.35). Następnie usuwa się odcięty pasek z wierzchniej warstwy, odchyła delikatnie jej nowo powstałą krawędź i usuwa odcięty pasek z warstwy spodniej (rys. 24.36). Na koniec dociska się do podłoża odchyloną wcześniej krawędź brytu. W razie potrzeby można uzupełnić klej na krawędzi w opisany w poprzednich rozdziałach sposób. Działanie takie wymaga od pracownika dużej precyzji i przy narożniku jest dość trudne do wykonania. Nóż musi być bardzo ostry i dociskany z odpowiednią siłą, umożliwiającą przecięcie tapety bez fałdowania jej krawędzi.

W przypadku tapet wytłaczanych, przyklejanych w narożniku na zakład, zmniejsza się efekt pogrubienia na zakładzie przez spłaszczenie krawędzi wywinętego paska tapety za pomocą wałka tapeciarskiego.

Rys. 24.35. Nacinanie podwójnej warstwy tapety w miejscu zakładu

Rys. 24.36. Odchylanie krawędzi wierzchniej warstwy tapety w miejscu przecięcia zakładu w celu usunięcia odciętego pasa warstwy spodniej

Jeżeli **narożnik znacznie odbiega od pionu**, paski tapety wywijane na sąsiednie ściany wykazują duże różnice szerokości mierzonej przy posadzce i suficie. Szerokość tych pasów powinna wtedy wynosić mniej więcej 2 cm w najwęższym miejscu.

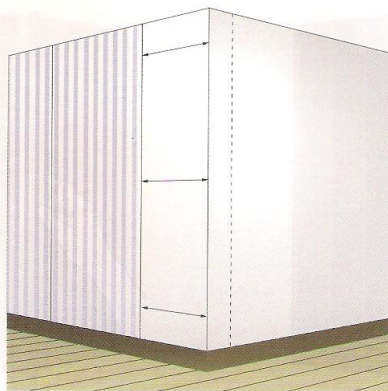
Wywinięty na ścianę pasek docina się do wyznaczonej linii pionowej, rysowanej z punktu, w którym pasek jest najwęższy. Można teraz dokleić na styk lub na zakład pas na nowej ścianie, lecz nie uzyska się w ten sposób dopasowania raportu na szerokości brytu.

Czasem docinanie wywiniętego paska w celu wyrównania jego szerokości nie jest konieczne. Pierwszy bryt za narożnikiem przykleja się wtedy w taki sposób, żeby w najwęższym miejscu dochodził do narożnika, a na pozostałej długości – zachodził paskiem o zmiennej szerokości na bryt ułożony wcześniej na wytapetowanej ścianie. W takim przypadku należy przynajmniej zapewnić dopasowanie raportu na długości brytów **na obu ścianach przy narożniku**. Po dociśnięciu wałkiem przyklejonej tapety przecina się ostrym nożem sklejący zakład w odległości mniej więcej 0,5–1 cm od narożnika i wzdłuż niego. Następnie usuwa się obie odcięte części (wierzchnią i spodnią) w opisany wcześniej sposób, dociska wałkiem sąsiadujące krawędzie i wykonuje połączenie na styk, po czym czyści się zabrudzoną klejem powierzchnię tapety pod zrobionym wcześniej zakładem.

Tapety przyklejone do ścian trzeba przycinać przed wyschnięciem kleju, ostrym nożem (należy często zmieniać ostrza). Nóż prowadzi się prostopadle do ciętych powierzchni. Podczas odrywania obciętych pasów powinno się dociskać brzeg tapety metalowym liniałem, wzdłuż którego wykonano cięcie.

24.3.2. Tapetowanie w narożnikach wypukłych

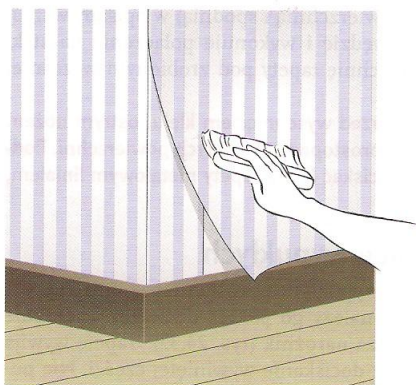
Jeżeli podczas tapetowania przed narożnikiem wypukłym zostanie pas o szerokości mniejszej od szerokości przygotowanej tapety, należy go pokryć dociętym wzdłużnie brytem o szerokości umożliwiającej zagięcie poza narożnik (rys. 24.37). Tapetę wywija się na sąsiednią ścianę i przykleja do niej przez dociskanie wywiniętej części. **Nie powinno się dociskać wywiniętego paska wzdłuż jego długości, lecz prostopadle lub ukośnie do linii narożnika.**

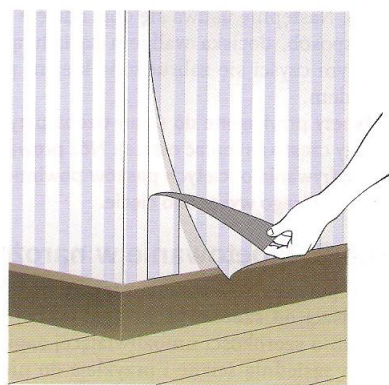
Rys. 24.37. Odmierzanie szerokości ostatniego brytu przed narożnikiem zewnętrznym

Sposób wykonania tego zadania uzależnia się od jakości wykonania narożnika. **Jeżeli nie odbiega on od pionu**, szerokość wywiniętego paska nie powinna przekraczać 3 cm. Dokleja się do niego na styk nowy bryt tapety, uwzględniając narysowaną wcześniej linię odniesienia, i dopasowuje wzory lub raport.

Jeżeli narożnik jest odchylony od pionu, szerokość wywinęcia powinna wynosić 2–3 cm w najwęższym miejscu. Na ścianie z wywinętym paskiem rysuje się pionową linię odniesienia. Odległość tej linii od narożnika powinna umożliwić dopasowanie wzorów. Kolejny pas tapety dokleja się na zakład i doprowadza go aż do narożnika (rys. 24.38). Jeżeli odchylenie narożnika od pionu jest większe, tapeta może wystawać poza narożnik. Następnie ostrym nożem wykonuje się cięcie przez zakład, równoległe do linii narożnika, wzdłuż stalowego liniału, w odległości 0,5–1 cm od niego. Na koniec usuwa się odcięte paski z obu warstw i pasuje arkusze na styku, dociskając brzegi brytów wałkiem tapeciarskim (rys. 24.39). Należy tak zaplanować przebieg tapetowania, aby połączenie znalazło się na mniej eksponowanej powierzchni.

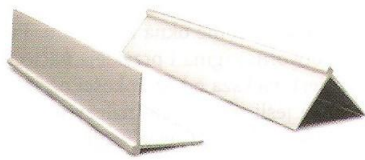

Rys. 24.38. Doklejanie brytu po drugiej stronie narożnika na zakład z wywinętym pasem

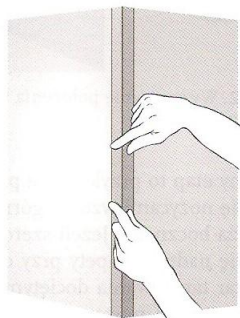

Rys. 24.39. Przecięcie zakładu i usunięcie odciętych pasków tapety

W ofercie handlowej można spotkać **specjalne narożniki do tapet**, mocowane do płaszczyzn obu ścian za pomocą kleju montażowego, po ich docięciu na odpowiednią długość (rys. 24.40 i 24.41). Kiedy klej uzyska odpowiednią wytrzymałość, linie styku narożnika ze ścianami pokrywa się masą wyrównującą. Podczas tapetowania przykleja się po jego obu stronach pasy tapety docinane do odpowiedniej szerokości. Brzegi brytów powinny dochodzić do grzbietu narożnika. Dokładne dopasowanie tapety uzyskuje się po przecięciu tapety wzdłuż grzbietu narożnika ostrym nożem.

Rys. 24.40. Narożniki do tapet

Rys. 24.41. Mocowanie narożnika do tapet

24.3.3. Tapetowanie przy otworach okiennych i drzwiowych

Przy otworach okiennych i drzwiowych tapetowanie można wykonać tylko na powierzchni ściany albo dodatkowo pokryć tapetą wąskie płaszczyzny wyznaczające otwór (ościeże). Nie tapetuje się tych płaszczyzn, jeśli ze względu na skomplikowany wzór tapety lub odchyłki krawędzi otworów od pionu i poziomu nie jest możliwe dopasowanie wzorów na brytach.

Tapetowanie w takich miejscach wymaga wykonania dużej liczby docinań i pasowań. Do wyklejenia miejsc nad oknem i pod nim oprócz brytów pełnej długości wykorzystuje się także krótsze bryty. **Należy dokładnie zaplanować miejsca cięcia oraz miejsca i kolejność przyklejania dociętych brytów.** Tapetowanie ściany przy otworach okiennych i drzwiowych wykonuje się w różny sposób, lecz styki sąsiadujących odcinków tapet nie mogą znaleźć się na krawędziach otworu (wyjątkiem jest zastosowanie narożników do tapet). Aby tego uniknąć, należy wykorzystać szerokość rolki jako miarkę i wstępnie wyznaczyć położenie brytów na ścianie z oknem. Gdyby się okazało, że krawędź rolki oznaczonej numerem 1 znajdzie się bliżej niż 2,5 cm od pionowej krawędzi ościeży (niezależnie od tego, czy będzie to po lewej czy prawej stronie otworu okiennego), trzeba odsunąć cały układ brytów od naroża i dociąć przy narożniku pierwszy układany na tej szerokości bryt.

Kolejność przyklejania brytów pokazano na rysunku 24.42. Sposoby wykonywania trasowania, odmierzania, pasowania, przyklejania, odpowietrzania i dociskania tapet opisano w poprzednich rozdziałach.

Tapetowanie ściany przy otworze najlepiej **rozpocząć od zaklejenia kawałkami tapety górnego i bocznego styku ościeży**. Cały obszar wykleja się na pełną szerokość ościeży (aż do ościeżnicy) i długość równą wyznaczonej wcześniej szerokości części pasa nr 1 bezpośrednio nad otworem okiennym. Odcięty fragment tapety powinien zostać tak dopasowany, aby jego wzór lub raport stanowił przedłużenie wzoru (raportu) ze znajdującego się bezpośrednio nad nim (przyklejonego nad oknem) pasa nr 1. Ten fragment tapety musi być wywinięty i przyklejony na ścianie pasem o szerokości mniej więcej 2,5 cm (rys. 24.43).